

villigt til at indrette et Skolekøkken og udråde de Ofre, det koster at indføre Faget, men mangler Lærerinder. Vi have ingen, der kunne undervise i dette Fag. Jeg synes, at det er Statens Pligt at træde til, naar det viser sig, at Befolkningen ønsker dette Fag indført i Skolerne og er villig til at bære alle de nødvendige Ofre men blot mangler Lærerinder. Jeg haaber, at vi i Aar paa Finansloven kunne faa indført en Bevilling til Lærerinders Uddannelse i disse Fag. Medens jeg taler om Skolerne, vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Sag, der heller ikke hidtil har været støttet paa Finansloven. Det er hele vort Asylvæsen. Der findes i Kjøbenhavn ikke saa faa Asyl, og jeg tror, at disse udføre et stort og nyttigt Arbejde. Vi kunne dele dem i to Slags, Fortsættelsesasyl og Asyl for Smaabørn. De første optage Børn fra 7 Aars Alderen indtil Konfirmationsalderen. De ere indrettede paa, at Børnene, naar de have været i Skolen den halve Dag, kunne gaa hen i Asylet den anden Halvdel af Dagen, og her lære deres Lektier, faa Undervisning i forskellige Haandarbejder og ellers tilbringe Tiden med Sang, Læg og forskellige Fri-luftsovelser. Disse Asyl forekomme mig saaledes at gøre overordentlig megen Gavn. Asylerne for Smaabørn modtage Børn fra 2—7 Aars Alderen. Disse Smaabørn blive gerne bragte derhen af Moderen om Morgenens Kl. 5 $\frac{1}{2}$, naar hun gaar paa Arbejde. Her tilbringe de saa Dagen til om Aftenen Kl. 6 eller 7. Saa komme Forældrene og hente dem hjem. Denne Asylvirksomhed kommer navnlig de Folk til gode, der ere saa ulykkeligt stillede, at baade Mand og Kone maa gaa paa Arbejde for at ernære Familien. I mange Tilfælde vilde saadanne Børn ellers være overladte til sig selv, til at lege paa Trappegangen eller nede paa Gaden, og enhver vil kunne forstaa, at der er mange Farer og Fristelser, som kunne møde et saadant Barn, der skal tilbringe hele sin Dag paa Gaden, og at det vilde være heldigt, om dette kunde undgaas. Men disse Asyl leve saa at sige alle under meget smaa Kaar, idet de ere henviste til den offentlige Barmhjertighed. Asylerne ville gerne give Børnene en lille Smule varm Mælk, og jeg ved, at dette er blevet muligt for et Asyl ude paa Vesterbro, fordi en velhavende Slagtermester i Kjøbenhavn har givet saa megen Mælk, at disse Smaabørn kunne faa varm Mælk to Gange daglig. Ellers ere Asylerne ikke i Stand til i saa Henseende at gøre ret meget for Børnene. Denne Virksomhed, sy-

nes jeg, fortjener at støttes. Det er ganske vist en ny Sag, der her drages frem, men derfor vil jeg alligevel haabe, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig over for den. De Penge, der anvendes i dette Øjemed, maa siges at være godt anvendte.

Inden jeg forlader Kultusministeriets Budget, vil jeg endnu omtale den Maade, hvorpaa Ministeriet anbefaler Skolebøger her i Landet. Den synes i mange Tilfælde at være meget letsindig og meget uheldig. Jeg skal saaledes nævne en Læsebog til Brug i Folkeskolen af Bondesen og Westergaard. Den indeholder hovedsagentlig kun det, man finder i alle Læsebøger, Udpluk af mange forskellige Forfattere, men desuden har den nogle saakaldte originale Afhandlinger, deriblandt ogsaa en, der handler om Socialismen. Det er sikkert nok, at Socialismen faar ordentlig læst og paaskrevet i denne Afhandling. Jeg skal tillade mig at anføre et Par smaa Citater, hvoraf man kan se, hvorledes Socialismen der bedømmes. Det hedder saaledes, at Socialismen vil, at alle skulle have lige Del i Livsgoderne, bænkes ved det samme Bord, være fælles om alt, og ingen maa kalde noget sit. Om Ægteskabet hedder det som følger: „Ægteskabet i dets nuværende Skikkelse og Familienlivet skal falde bort, Staten skal derfor sørge for Børnene. Deres Opdragelse og Undervisning skal være ens for alle.“ Jeg ved ikke, hvorpaa disse to Skolebogsforfattere have bygget disse Udtalelser. I ethvert Tilfælde have de ikke noget med Socialdemokratiets Program at gøre. Derimod stemme de udmærket overens med de Røverhistorier, som kunne findes i Højres Blade og med Udtalelser paa Højres lukkede Møder. Jeg synes, det er overordentlig letsindigt, at saadanne Bøger kunne faa Stempel paa sig som anbefalede af Kultusministeriet. Jeg kan i saa Henseende kun tænke mig to Muligheder. Enten har det høje Ministerium slet ikke gennemlæst disse Bøger og giver dem rent hen i Vejr og Vind sin Anbefaling, eller hvis de have gennemlæst dem, have de troet i disse Udtalelser at kunne se et Middel til at bekæmpe Socialismen. Det fortælles, at disse Skolebøger trykkes i hundred Tusinde Eksemplarer, mange Tusinde Børn komme da Aar igennem til at bruge dem, og disse Børn skulle saa sidde og læse og høre saadan Snak for derved at faa Afsky for Socialismen. Det er muligt, at det høje Ministerium har tænkt sig dette, men det er mindst ligesaa forkasteligt som det andet. Jeg vil der-